

4. místo

Kouzelný prášek

Ondřej Bočan, 6. třída ZŠ Blovice

Byli dva bratři, jeden dobrý, hodný, druhý zlý a bezbožný. Když jim otec umřel, vzal si zlý statek a dobrého z něho vyhnal; i šel ten dobrák žalovat, ale nic si nevyžaloval. „Eh, milý člověče, na světě není spravedlnosti“, říkali mu lidé. „Ach, opravdu, že je spravedlnost“, říkal vždy ten dobrý, ačkoli se mu bídě vedlo a zlému bratru dobře, a ačkoli málo co dobrého i od jiných lidí užil.

Protože neměl hodný bratr kam jít, neměl peníze a v kapse měl pouze jeden krajíček chleba, chodil od statku ke statku a ucházel se u sedláků o službu. Sedláci ale slyšeli od zlého bratra, že je zloděj a lže a nechtěli mu žádnou práci dát a poskytnout mu přístřeší už vůbec nechtěli.

Zoufalý se vydal lesem, došel na mýtinku, kde si sedl na pařez a přemýšlel, co bude dělat. Kde se vzal, tu se vzal, objevil se poblíž něho stařeček. Říkal, že je na dlouhé cestě, je unavený, hladový, a ještě kus cesty mu zbývá. Hodný bratr vyskočil a pobídl dědečka, aby se posadil a snědl si jeho poslední krajíček chleba. Dědeček se ho vyptával, co on dělá v lese? Hodný bratr mu popsal, jak ho jeho vlastní bratr z rodného statku vyhnal a nic mu nedal po smrti jejich rodičů. Dědeček poznal, že se jedná o hodného člověka a dal mu za jídlo dárek. „Tady máš kouzelný měšec, v něm je prášek, který přinutí člověka mluvit pravdu, když mu ho foukneš do obličeje“. „A co já bych s ním dědečku dělal?“, zeptal se hodný bratr. „Dojdi pro soudce, vydejte se spolu na statek, foukni bratrovi prášek do obličeje a zeptej se ho, jak přišel ke statku“, poradil mu dědeček. Hodný bratr poděkoval a vydal se za soudcem. Soudce byl překvapený, jak se k němu jeho bratr zachoval a řekl, že mu pomůže. Vydali se spolu rovnou na statek. Když tam došli, foukl hodný bratr prášek zlému do obličeje a před soudcem se ho zeptal, kde získal statek, na kterém hospodaří. Prášek vykonal své, zlý bratr přiznal před soudcem, že statek patřil jejich rodičům a že svého bratra vyhnal a nic mu nedal. Soudce na místě rozhodl, že bratrovi musí dát polovinu statku a polí. Za jeho pomluvy měl dostat zlý bratr 20 ran bičem a měl se svému hodnému bratrovi před ostatními omluvit, že není žádný zloděj ani lhář. Hodný bratr přemlouval soudce, aby upustil od bičování, že mu stačí polovina majetku a omluva, soudce se však nedal přemluvit a chtěl, aby spravedlnosti bylo učiněno za dost. Trest tak byl vykonán.

Poté už spolu bratři vycházeli dobře, společně hospodařili na statku a obdělávali pole. Zlý bratr se poučil a stal se hodným.

Škoda jen, že dnes soudci nemají takový kouzelný prášek, snáze by poznali, kdo mluví pravdu a hodní lidé by se dočkali rychleji spravedlnosti.